

ZENTAI NÉPLAP

Előfizetési árak:

1 évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr., 1/4 évre 1 frt 25 kr.
Néptanítóknak fél évre 1 frt 25 kr.

EGY SZÁM ÁRA 10 KR.

Kapható Buchwald József dohány nagy-tüzében.

Megjelen minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ
és laptulajdonos

Kozics Aladár
BANK-IGAZGATÓ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Zentán: Eugen és úri utca sarkán levő Tésits-féle házban

Hirdetéseket s nyilttéri közleményeket külön díjazás mellett közöl a kiadóhivatal.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Nyilvános nyugtázás.

A február 1-én fényes anyagi és erkölcsi sikerrel rendezett Baross szobor estély nyereeménytárgyai tudvalevőleg közadakozásból szereztettek be. Az adakozásban valóságos nemes verseny fejlődött ki különösen a honleányok között a dízesnél dízesebb női kézimunka tárgyak adományozása által. A kisorsolt 218 tárgy a casinó egyeslet olvasó termét valóságos kiállítási csarnokká varázsolta át. Található volt ott a legkülönfélébb tárgyak nagy választéka:

A cél érdekében adományokat küldtek:

Árvay Lajosné, Balanc János, Barcsi Aranka, Bende Lajosné, Benes Róza, Biliczky Félixné, Biliczky Károly, Bíró Jánosné, Bíró Jenő, Boromisza Jánosné, Börcsök István, Börner Constantia, Branovacszy Tódor, Brestyánszky Kálmán, özv. Brichta Jakabné, Brichta Ida, Brichta Mór, Brichta Olga, Brosz Gyula, Buchwald József, Buza János, Csizovszky Ferencz, Csonka Mátyás, Deutsch Eugenia, Deutsch Regina, Özv. Dézsán Kálmáné Irén, Döme Juliska, Egy asztal társaság, Egy jó gazda, Egy jó gazdaszszony, Egy jó öreg úr, Egy jókedvű, Egy ügypártoló, Egy jó ember, Egy jóakaró, Elek Ilonka, Fábri András, dr. Ferenczy Alajos, Fleischmann Ignátz, Flesch Mártonné, Forray Anna, Dr. Fülöp Adorján Fülöp, Antónia, Garay Lenka, Gara Gizella, Goldstein Ferenczné, Goldstein Etelka, Gombos Zsigmond, Gregorcsek Edéné, Groszmann Róza, Gubritzky Jánosné, Guelmínó Antal, Guszmann Ignátz, Harsányi Jolánka, Heiszler Aladár, Heiszler Aladárné, Heiszler Ferencz, Hirschenhauser Manó, Hoffmann Sándor, Ismeretlen hölgy, Javorszky József, ifj. Jedlicska István Juhász Elek, Kabos Armin, Kállay Lajos, Kerekes Gyula, Kerekes Károly, Kertész Ilona, Kiss Antal, Klein Berta, Klenóczky és Bíró, Klenóczky Pál, Komáromi György, Konec István, Konec Ferencz, Kószó Istvánné, ifj. Kozics István, Kozics Mariska, Kozics Aladár, Kozics Elemér, Kováts Ilona, Kraszl József, ifj. Kun János, Kührner Erzsébet, Lósch Ferencz, Magyar Mathild, Major Irénke, Markovits Lajosné, Máté Anna, özv. Mihálkovits Istvánné, Nagy József, Novák Gizella

Örvény Murin Zsófia, Pappné Kovács Veronika, Pap József, Pál Emil, Peheim Matild, Pető Gergely, Pintér Károly, Pollák Mariska, Pollák testvérek, özv. Pollák Mórné, Preszly Ida, Preszly Olga, Rebman Róza, özv. Rebmanné, Reinholcz Antal, Reinholcz Ferencz, Renner József, Rezsny Aurélné, dr. Révay N. Jánosné, Rieger Matild, Róth Ignác és fiai, özv. Rózsáné Neider Erzsébet, Schambach Emil, Schäffer Henrik, Schvarcz Aranka, Schwartz Lajos, Sik Frigyes, Sláth Illés, Szabó Margitka, Szabó Rozika, Szabó Sándor, Szekfü György és neje, Szeles Janka, Szely Irén, dr. Sztrilics Antalné id. Temesvári Sándor, Tésits nővérek, Tésvi József, Tóth Ilonka, Tóth Lajosné, Thurzó Ilonka, Vojnits Máténé, Weiner Etel, Weber Károlyné, Wránits János, Zentai János, Zubán Szaveta, Zichermann Julia, Zicherman Józsefné,

Fogadják a nemesszívű adakozók a rendezőség köszönetét azon hazafias cselekedetért, melylyel az ügy anyagi és erkölcsi sikereinek előmozdításán fáradoztak.

Zenta, 1892. február 3-án.

Tóth Lajos
b. elnök.

Kozics Aladár
b. titkár.

A nyomor.

(B.) Gyakran találkozunk a napi lapokban olyan hírekkel, melyek elkeseredett lélek öngyilkosságát regisztrálják s végül oda teszik megokolás képen: ok a nyomor.

Legutóbbi népszámlálásunk adatainak összehasonlítása a külföld hasonló adataival azt látszik igazolni, hogy fajunk még meglehetősen egészséges s a propagáció szívósabb lényeknek ad életet, mint például a francziáknál, mert a népesség arányával nincs egy vonalon a halálozás. Hazánk területe még mindig elég nagy arra, hogy rajta néhány százezerrel több ember élhessen.

Mi az oka tehát, hogy mégis a nyomor adja számos szerencsétlen kezébe az öngyilkosság fegy-

verét, pedig nem mutatják statisztikai adataink, hogy hazánk népessége túlsokasodott volna?!

Nálunk még ez idő szerint nem az általános túlsokasodás, hanem csak az egyes pályákon való megszaporodás észlelhető.

Nagy hiba az s erre már nem egyszer utaltunk, hogy majd minden apa tudóst, vagy diplomás embert akar nevelni a fiából s ha nagy ügygyel-bajjal kitanított, bevégezte pályáját, akkor nem juthat kenyérhez, mert minden szakban nagyon sokan aspirálnak egy szegény állás után. — Így van túltömvé majd minden pálya s ez az oka, hogy százával tengődnek kenyér nélkül a diplomás emberek. Csoda-e tehát, ha az ilyen 15-18 évig folytonosan tanuló ember végre is elkésredik, mert látja, hogy a protekció folytán érdemtelnek is előbb jutnak jobb álláshoz, mint ő, és csoda-e, ha elfojtva magában a lélek örködő szavát egy önfelelt pillanatban véget vet életének?!

Szomorú és lehangoló jelenség ez, társadalmi életünk abnormis állapota; mert nem tudunk tisztességes kenyeret adni a végzett embereknek, de azért mégis mindig arra törekszünk, hogy minél több tanult emberünk legyen. Igaz ugyan, hogy az iskolákat folyton szaporítjuk városunkban is, tanítókra szükség van; az is igaz, hogy az emberek mindig békétlenebbül élnek, szaporodnak az ügyek s velük az ügyvédek szükségessége is érezhető; ámde mindezek ellenére egy jó időre el vagyunk látva ezen pályákon a munkásokkal. —

Mit szóljunk azonban ahhoz, hogy munkások, iparosok lesznek öngyilkosok a nyomor miatt? Nagyon mélyen kellene az okok vizsgálatába ereszkednünk, ha mindent okadatolni akaránk. — Tény, hogy a gyárak és iparágak folytonos szaporodása miatt e téren még mindig hiány mutatkozik a munkásokban; de nem szabad feledni, hogy sok idegen országbeli iparos, munkás, kereskedő el hazánkban, akik a miénk elől veszik el a kenyeret, mert hát mi restebbek vagyunk s e mellett követelők is. Megvan ugyan bennünk a munkásság, mint ösztön: de ritkán, mint erény. Azután a kor maga is bizonyos könnyelműség hajlamát önti be-

„A ZENTAI NÉPLAP” TARCZÁJA.

Halálmadár szállong . . .

Halálmadár szállong az éjben,
Egy szép virág letört megint, —
Ki tudja, holnap nem-e épen
Reád vagy én reám tekint?
Ajkad tapad kezem- s szememre:
S tán vissza sem csókolhatom;
Ezer halál jut minden percze . . .
Siessünk élni angyalom!

Az éj bűvös mesterkezével
Virágba vonja ablakunk,
A csillogó, szeszélyes képen
Együtt ugy elmulatgatunk.
A kályha bűg . . . mesés virágunk
Nincs már a tiszta ablakon, —
Nincs ok, miért más sorsra várunk . . .
Siessünk élni angyalom!

Láttam szerelmes vén bolondot
Szaladni ifjú lány után,
Kincset, virágot összehordott,
De csak kacaját kapott csupán.
Szerelme régi pénz ma már csak,
Divatja mult régen nagyon; —
Ugy kellett a bolond számának . . .
Siessünk élni angyalom!

Sok méze van egy kis virágnak
Orozza nappal fúrge méh —
S az éjszakán pillangók járnak
A dúsgazdag kehely fölé.
Járjunk mi nappal fúrge méhvel
És este pille-szárnyakon . . .
Oly szép a nap, oly szép az éjjel!
Siessünk élni angyalom!

Jövel piczim, karom kitarva,
Az arcom ég, szívem dobog;
Áhitok csókoló záporára, —
Legyünk, míg bírjuk, boldogok!
Csókolj szívem sürtin, sietve,
Mig vissza is csókolhatom!
Ezer halál jut minden percze:
Siessünk élni angyalom!

Móra István.

A Baross estélyen.

Ez az a nap. Már délelőtt érezhető volt az egész városban, hogy valami van a levegőben; délután a lőtás-futás szünetelt, a societé beszorult a falak közé; de erről csitt!

És jött az est. Homay összes helyiségeiben nyüzsgött, zibogott a tarka, jókedvű áradat. Folyosókon, szobákban, a kaszinó termeiben s a díszte-

remben: mindenütt mozgalmas élet, pezsgő elevenség, diszkrét illat, csengő, kacagó szó és ritka fesztelenség.

Az én szürke komolyságomra persze nem a siker valószínűsége, nem a tüneményes alakok éfegancziája, nem a megpumpolt apák mosolygó képe, nem a műsor pompás lemorzsolása, nem a tánczó-lók búbája volt végtelenül jóleső, felderítő hatással, hanem az a tudat tesz boldoggá, hogy láttam valahára Zenta társadalmát egy bokorban.

No, hogy ezt Homay sem veszi rossz néven. És nagyon jól van, hogy ezzel a disszonans megjegyzéssel kiesem az ide harmadik bekezdés hangulatából, mert az végre is vezércikkét íratott volna velem: pedig én csak a vonal alatt vagyok itthon.

Maradjunk hát a tárczában és nézzünk szét az estélyen.

Amit napok óta lesünk a kirakatokban, imé itt van most kompakt tömegben. Szépség, hasznosság és csókolni való ügyesség ezeknek a nyereeménytárgyaknak a politurozása. Tudom is én, kicsoda különös fény ragyog még ama »Jó öreg úr« meszelőjén is. Se szakértő, se részrehajló nem vagyok: de például ez a Tésits-nővérek munkája mégis csak

lénk: szeretjük az életét, a vig életet; ennek a következménye sokszor, hogy nem tudjuk eltartani családjunkat, kész a nyomor, melynek egyetlen orvosságát sokan az öngyilkosságban keresik. —

A könyelmű élet kínálja magát; a példa ragadós a kötelességerzetet laza kapcsok fűzik a tég lelkiismerethez; ha azután a megélhetés nagy erőfeszítésbe kerül, ha látják egyesek közeledni a nyomort retentő kinjával: akkor véget vetnek életüknek! A cinikus könyelműség, a divatos úrhatnamság, a társadalmi korupció s a munkától való visszariadás meg a hit lazulása erőssé teszik egy pillanatra, hogy kioltsa életét; pedig a valódi férfúnak akkor volna állandóan erős lélekre szüksége, a mikor még lehetne elejét venni — bizonyos fokig — a nyomor bekövetkezésének. Ehhez azonban józanabb életre, nagyobb hit és erkölcsre volna szükségünk.

Ezek hiányoznak, pedig csak ezek csökkenthetnék azok számát, kiknél az öngyilkosság oka: a nyomor!

A papírpénz története.

A papírpénz most ünepli születésének 1000 évfordulóját. Nem lehet ugyan pontosan tudni, hogy az első bankó mikor látott először napvilágot, annyi azonban bizonyos, hogy a IX. században jöttek forgalomba azok a papír darabok, melyeket most minden igaz hazafi sóhajjal emleget. Ezer év előtt Hiány-Csung úr, a kínaiak birodalmának mindenható császára, egy esős napon arra a fölötté érdekes és bánatos fölfedezésre jutott, hogy a kasz-szája üres. A nagy czopfú állam fő erre a fölfedezésre rendeletet bocsátott ki a népéhez, amelyben arra kérte alattvalóit, hogy a különbeni fejvesztés terhe alatt, vigyék be a pénzüket az államkaszába, a hol »te-tsiang-t (repülő ércz) fognak érte kapni. Ez a nap a bangó születésének a napja. Ez után, gyorsan elterjedt a papírpénz. Ibu Basusa, mikor a XIV. században Chinában utazott, már nem is látott rézpénzt, a min a jámbor szerfelett elcsodálkozott. — 1295-ben a mongolok is megismerkedtek a papírpénzzel! — Annak akkor »tsan volt a neve, most azonban a »szervusz« hétköznapi formáját nevezik »tsan«-nak. A »tsan« lepedő nagyságával vetélkedő papírpénz volt, a melyen a mohamedán (?) katekizmus arany igazságai voltak olvashatók. Európába Tendilló spanyol tábornok hozta be az első »ropoyost« a XV. század végén, Ausztriában és Olaszországban csak a mult század közepén bocsátották ki az első papírpénzt. Franciaország nemzetgyűlése kimondta, hogy az államadóság törlesztésére assignatákat fog kibocsátani. — Ez volt a papírpénz arany korszaka. Eleinte 100 millió, néhány hónap mulva 200 millió talér értékű bankjegyet bocsátott ki a kormány és rövid idő mulva 10 milliárd értékű forgott köz-közben. És csodálatos, akkor volt legregényesebb a lakosság. — Öt évvel később a »mandate« nevű papírpénzt bocsátották ki. Ebből nem kevesebb, mint 2400 milliót nyomtatott az állam. És a papírpénz

főlése! Meg a többi, szép sorjában a hámfákig és a műveltségirdető szappanytábláig.

Egyébiránt az itt fölhozott élettelen tárgyak fényét, báját fölülmulta az a kisebb eleven bokréta avval a csingilingi gyöngyvirágokkal: nem tudom kitől jött: kinek, de bizonynyal az volt az est főnyertesse.

Azonban a diszterem kicsike már, Novoszel úr nyugtalanul pillog a fényes publikum háta megett; ez a tömött, várakozó terem csalogat a pódiumra.

... És szállt a hír... pattogtak a prolog kádenziái, a szavalót szinte nagyobbá tette lelkesedése. Azután taps, a tenger tapsok. A poeta is fellépet s nehéz szerepét elhadarja a lábaival.

Aztán... Hanem most már komolyan. Tóth Lajos odabenn a kaszinóban úgy eldicsekszik vele, hogy ő már harmincz esztendő óta »őreg Tóth«, — és itt áll előtünk egy impozáns férfiú, aki beszél és elragad; aki lelkesül és lelkesít; aki remekében el nem fárad. Susog, cseng, viharzik, lelkünket remegésbe hozza — nyugodt. Misem oly irigylésre méltó, mint a szó hatalma!

... És nyílik: A szegfű. Elöttem nagyobb férfiak tömege áll, elzárva tőlem a két bűvös alak láthatását. Hanem itt oldalt van egy tiszta tükör, abból élvezem a jelenséget. És ez sok egyszerre. Ez atükkörkép, e fényes illúzió lebilincsel, ha semmit nem

egyenlő arányban szaporodtak a papírpénz hamisítók is. — 1819-től 1821-ig 92,000 hamis bankjegyet mutattak be az angol banknak és 16 év alatt 656 embert ítéltek halálra hamisítás miatt. Ezek közül azonban csak 241 egyéneket hajtottak végre az ítéletet. Ujabb időben, az arany és ezüst valutát mindinkább meghonosítják Európa államai, a papírpénz mindinkább le fog szorulni a pénzpiacról.

B. — s.

Különfélék.

Szerkesztői hivatalos órák mindennap d. u. 3—5-ig tartanak, mely időben lapunk szerkesztője a lap érdekében hozzá fordulónak rendelkező áll. Közleményeket lapunk legközelebbi számára szombat d. u. 5 óráig fogadjunk el.

Lapunk egyes számai a szerkesztőségi irodában, vagy Buchwald József úr dohány nagyzsédjében kaphatók 10 krajczárjával.

— **A Barros-szobor** javára rendezett sorsjáték nyeremény tárgyainak adományozásában legjobban kitűnt — adományozott kézi munkával Zenta város hölgyközönsége; kiknek csaknem mindegyike át van hatva a hazaszeretet által reá rótt magasztos kötelezettség érzetétől, s így nemcsak az iparos osztályt, de sőt a kereskedői osztályt is túlszárnyalta ebbeli kötelezettségének lerovásában, ugyannyira, hogy nagyobbakat ne mondjunk Zenta város iparos és kereskedői osztályának egy némelyik tagja oly nyilatkozatokat tettek, a nyereleménytárgyakat kérő bizottság előtt, hogy ezért pirulnunk kell, s mely nem épen válik az illetők dicséretére. Ez alkalommal, mint mindenkor bebizonyult az, hogy a legszegényebb osztály — sokkal nagyobb számban — fel tudja fogni, miként róható le egy nagy ember, **egy Baross Gábor** iránt a nemzet részéről megkívánt kötelezettség. — Még nem késő! Kik eddig e kötelezettségnek eleget nem tettek, helyre hozhatják ebbeli mulasztásaikat, bebizonyítván ezáltal, hogy a szerencse által élvezett jövedelményeket megtudják osztani a hazaszeretet követelmei dolgokkal szemben. Lássuk tehát! A cél szentesíti az eszközöket! Ezért hoztuk ezt tudomásra s tartottuk szükségesnek ezt elmondani.

Mélyen lesújtó és megrendítő haláleset híre járta be szerdán reggel városunkat. Bakodiné, Bán Piroska meghalt. Fájdalom a hir igaznak bizonyult; a mindenki által tisztelt és becsült ifjú hölgy, élte virágában, családjának kimondhatatlan fájdalmától, pályatársai nagy bánatától kísérve, rövid szenvedés után elköltözött oda, hol a fájdalom és szenvedés ismeretlen. Temetése nagy részvét mellett csőtörtökön délután történt. — Vigasztalja meg a nagy csapástól lesújtott férjet és családot a jó isten s barátainak és ismerőseinek igaz részvéte. A korán elhunyt

hallok is, és az a hang fölemel, ha semmit nem látok is. Végre is behunyom szememet. Ah! ez volt az utolsó akkord... és taps, és taps: csak én nem tapsolok, szembehányva látom még mindig a tükörképet és hallom a tapsviharban a szegfű sóhaját, a pille szárnyaverését, s a cimbalom andalgását.

Még tart a családás s új hullám ragad magával. Negyven harmat ujjacska honnan vesz ennyi erőt?

Ez a nyolcz kezes volt az est zenei részének, tán a legszerencsésebb darabja. Hiába, magyar motívumok ragadják meg lelkünket legközvetlenebbül, s hozzá ez a játék. A zongora-hangoló sír örömeiben, hisz ez mind az ő érdeme! S a hátatlan publikum meg nem emlékszik órára — és méltán. Megszűnik itt minden idegen gondolat; lelkünk uszik aranyhullámonkon, most csendesén, majd viharozva. Ez a pacsirta szó, ez a szél fuvalma, ez a csárda visszhangja, ez a szerelem bűgása. —

Érezte ezt a negyven harmat ujj?

Aztán két vihar: tapsvihar és a Rákóczi-induló vihar. Hanem itt semmi megemlékezés, — hadd szálljon lelkünk háborítlan, szabadon!

(Kié lett az a gyöngyvirágos bokréta? A többi nem irigylem.)

Az »Obsitos« keztyűt húz. Az elmaradhatlan berendezés: az öreg »dóznia« az ifjú szivarszipóka, a legújabb gyufatartó, Mórara bizatik megörzés végett, azután: Hárman valának együtt... Én akkor sze-

pedig legyen könnyű a föld s lelje meg a szebb hazában az »örök világosságot«

Bál a függetlenségi körben. Február 2-án a függetlenségi kör saját könyvtára javára táncvigalmat rendezett új helyiségében, mely alkalommal Mihelics bátyánk megmutatta régi jó konyhája ízét, szagát s a kiszolgálásban a régi pontosságát. A céljára fölülfizettek a következők: Kazinczi Vincze és Mucsi Menyhért 1 frt 40 krt. Kovacevics József 50 kr. Gere Ferencz ifj. 40 kr. Kállay Lajos 70 kr. Krebsz György 40 kr. Kóvágó György, Berta János, Reszler Lajos, Kopasz Antal, Kovács Mihály, Bózsó Péter, Greguss Balázs, Nagy Károly, Bózsó János 10—10 kr. Hürkecz István 20 kr. Szabó István 50 krt. Fogadják a szíves felülfizetők a kör elnökségének köszönetét.

A mi érsekünkről. A lapokba érdekes kis közlemény jelent meg az utolsó napokban. Ismertetik a mi érsekünk jótékonyát s azt írják, hogy Császka György, kalocsai érsek, szüntelenül gyakorolja ezt az erényt egyházmegyéjében: naponkint száz meg száz kérelmező jó hozzá és a nemes egyházfejedelem a legnagyobb lelki örömmel segít valamennyi nélkülözön. De mindezek az adományokon kívül Császka 1891. november óta, amikor az érseki széket elfoglalta, egyházmegyéje árvaházai javára százezer forintnál többet költött. Emellett nem feledkezett meg régi szepesi egyházmegyéjéről sem; a mult évben ott is 300.000 forintnál többet adott jótékony és egyházi célokra.

Rendőr-bál. Sajtásos, nyalka rendőreink is megpumpolják a farsangot. F. hó 5-én bál rendeznek a »Zöld Fához« címzett grand hotelben. Ez éjszakának közbiztonsága az exbiztosokra lesz bízva. A példán okulva, majd az éjjeli örök is neki buzdulnak, egy éjszakai szabadságot engedve az éjszaka orvadarainak.

Tivoli. A nem rég született hazard-játék, hála a főkapitány éberségének, betiltatott. Regresszálatlan játékosok orra jelentékenyen megnövekedett.

Huszák János városi kézbesítő f. hó 30-án egy végzést akart kézbesíteni, István Károly tiszpartii lakosnak. — A kézbesítés közben István gorombán megtámadta Huszákot, miért egyszer hon nem léte alkalomával a számára hozott végzést — többszöri haszontalan keresés után — aajtajára szegezte. — Huszák azonban kereken kijelentette, hogy tőle (Istvántól) utasításokat nem fogad el; tudja ő mi a kötelessége.

rettem volna tapsolni legjobban, mikor bátyó igazán megcsipte Napoleont. Soha jobbat!

Úgy-e hogy nem elkopott, avitt darab az »Obsitos«? Így előadva sohasem lesz régi. És alig várta bátyó a taps fürgeteg végét, titokba vette a »berendezést«, rágyújtott egy cigarettére, s füstölt az ő filozóf nyugalmával, mintha sohasem lett volna király ő felsége látogatásán.

No még ezt a muzsikaszót. Jeles dolog lehetett, sajnálom, hogy ki nem kérhettem a bájos kíséző véleményét, hogy hallott-e már ennél szebbet? Mert ő csak hallotta. Én nem igen hallottam, de annál jobban a zongorát s lelkemből társoltam a patyolat ujjak fegyelmézettségének.

A gyertyák hamva nőni kezd; lángjokat elhomályosítja a tenger lehellete, de anná fényesebbek az üveg terem lámpái.

És nem sokára pattog a csárdás, bomlik a keringő, fehér atlasz suhog, piros derék csalogat, habos kékség hódít, pikáns tollbóbíta bolondit, egyszerűség megigéz, — mindez összefér, együtt bűvöl és boldogit.

És ki tudná megoldvasni az égen a csillagot, a virágot a mezőn?

Nem vagyok én se csillagász, se anthologus, még csak statiszta sem.

Mádi Simi.

Szót szó követte, míg végre a feldühödött István a kézbesítőnek ugrott, leteperte, toroklázta, majd botját kezéből kicsavarva, azzal erősen ütlegelni kezdte. Daczára Huszák segélykiáltásainak sem a szomszédok, sem István felesége a megszorult embernek segélyre menni nem mertek, mivel — állítólag — az összeférhetlen izgága természetű István bosszujától félték. — Végre Huszák, nagy erőködés után, a dühöngő kezéből kiszabadult és közelben lakó anyjához futott, de István ide is követte, miközben sűrűn tánczoltatta a botot, a szerencsétlen kézbesítő hátán. — Midőn a rendőség Istvánt e tetért — felelősségre vonás céljából, felkereste, ott azt a hirt nyerte, hogy a tettes a szabadkai kir. törvényszéknél önként jelentkezett s ez idő szerint is Szabadkán van.

A „Zentai Társaskör“ január hó 29-én tartotta rendes havi választmányi ülését, már teljesen berendezett saját helyiségében. Ez alkalommal lett bemutatva a kör jóváhagyott alapszabálya és pecsétje. Méltányolva a kör által rendezett fényes eredményű Szilveszter estét, a választmány elhatározta, hogy farsang harmadnapján saját helyiségében társas vacsorát rendez. — A gyűlés végén kilencz helybeli és két vidéki ajánlott vétetett fel rendes tagul az egylet kebelébe. — Érdekesnek tartjuk megemlíteni, — hogy a „Zentai Társaskör“ olvasó asztalán 22-féle lap és folyóirat áll a tagok rendelkezésére és ezek között hét különféle pártárnyalatu és szépirodalmi napilap van. — Tekintve ama jóakatu buzgalmat, melylyel ez ifju és már is szép eredménnyel működő egyesület létrejött és láthatólag virágzásnak indul; bizton hisszük, elfogja érni kitűzött nemes célját, mely városunk értelmiségének a közjóra törekvő, békés, egyöntetű munkálkodásában fog nyilvánulni.

Vaszary bibornok. Tudjuk hogy a pápa Magyarország hercegprímását, Vaszary Kolost, bibornokká nevezte ki. A hercegprímás ennek folytán Bécsben vasárnap délelőtt fél tíz órakor tette le a bibornoki esküt és írta alá az erre vonatkozó okmányokat. — Mint tanuk szerepeltek mszs. Wilpert pápai követ és Belopotoczky Kálmán tábori püspök ő mlga. Jelen voltak még Winter kanonok aligazgató, Hettyey Samu spirituális, Bergmann tanulmányi felügyelő, dr. Kohl Medárd és gróf Delta Porta. — A király ő felsége a napokban kihallgatáson fogadta Vaszary Kolos hercegprímást. — Szerdán adta át a király — ugyancsak Bécsben — a biretumot mi nagy szertartással történt meg.

Nőegylet Ó-Becsén. Ó-Becsén nőegylet van alakulóban. Az ottani magyarság egy szűkebb körü értekezletén kimondotta a nőegylet alakításának szükségességét és a további lépések megtételére Fonyó Pál apát-plébánost kérte fel.

Pályázat van hirdetve a szabadkai kir. törvényszéknél üresedésben levő bírói állásra. Határidő 2 hét.

Az a bizonyos publi ismét szövetkezik, és pedig a tudatlan néppel akarja keresztül vitézni, hogy valamennyi helybeli pénzintézetet felszámolta, s hogy az ő **vezetése** alatt álló nyeresény és szívarszövetkezetbe beleolvadjon. Már azt számtalanszor elmondta a kis hamis, hogy **ő csinálja a pénzt**, s ezt sokan máris keserűen tapasztalhatták, épp ez okból figyelmeztetjük azokat, akiket illet, s kik neki a pénz csináláshoz segédkezet nyújtanak, hogy a törvény a legszigorubbant sújtja azokat kik a pénzt csinálják, s arra ő még kiskorú, hogy a fentebb említett **hazafias** (?) célt keresztül vihesse.

A szabadkai kaszinó. A szabadkai nemzeti kaszinó legközelebb 50 évi fenállásának jubileumát fogja megülni; valódi kulturünnepély lesz ez, melynek részleteivel egy, e célra kiküldött bizottság foglalkozik. A napokban az ott állomásozó m. kir. honvédség, a közös huszár- és gyalogezredek tisztikarai is testületileg beléptek a kaszinó tagjai sorába. A véderő tagjainak a polgári elemmel való e barátságos érintkezését általános örömmel üdvözölték.

A közörség sokszor fennakad azon, vajjon hol szerezhetné be legjutányosabban azon dolgokat, melyekre a jelen bálí saionban szüksége van! Hát biz ez minden család-anyának, vagy családifőnek is méltán gondot adhat. Nem kívánjuk senkire meggyőződésünket reá oktroyálni, de arra mégis felhívjuk az illetők figyelmét, hogy győződjék meg személyesen azon — bennünket már számtalan esetben meggyőzött — tapasztalatunkról, hogy a

jó hírnevű Heiszler Aladár főtéri kereskedése — a mellett, hogy a legválasztékosabb raktárt tartja itt-helyt a bálí idényre szükséges mindennemű cikkekben, — oly jutányos árak mellett szolgáltatja ki azokat, miszerint bátran állíthatjuk azt, hogy a fővárosi enemű üzletekkel is versenyez kiszolgálásával.

Kedvencz lapunk. A »Budapesti hirlap« folyó hó 27-én megjelent 27-ik számában olvassuk az alábbi szenzációs hirt, melyet olvasóink kedvéért szösz szerint közlünk; — tanuságul, nehogy egyes lelketlen szédelgők által magukat behálóztatni engedjék

»(A javíthatatlan.) A törvényszéki rovat olvasói nagyon jól ismerhetik Tóth Vincze nevét »Ó volt az, a ki pár évvel ezelőtt hetvenvolez »szegény embertől rabolta el utolsó pénzét azon a »címen, hogy száz forintos és nagyobb kauczió »mellett felfogadta őket. Képviselek arczképesar- »noka című obskurus vállalatához. Pénzt beszerezni »nem igen volt módjában a szegény embereknek, s »a míg jó reménységgel lesték a forgalom megín- »dülésát a »nagyágos szerkesztő ura zöldfai-utcai »szurtos boszorkány-konyhájában, Tóth Vincze »egyszer csak eltűnt a szemhatárról. A viszontlátás »örömei csak a törvényszék tárgyalótermében vártak »reájuk, de itt aztán eltűnt az utolsó reménységük »is, mert a bíróság csak büntetést mérhetett a csal- »lóra, de a szegény emberek pénzét vissza többé »nem adhatta. Tóth Vincze nemrég szabadult ki a »börtönből. De sokk. javíthatatlanabb csaló ő már »annál semhogy a javulás útjára térjen. Alighogy »szabadon járhatott a főváros utcáin, megindította »»Protestáns Almanach című vállalatát s urbi et orbi »hirdette, hogy »kitűnő vállalatnál 500 frt óvadék- »kal pénztárnoki állás van üresedésben 800 frt fix »fizetés mellett«, másnap pedig már azt hirdette az »összes fővárosi lapok kis hirdetései közt, hogy:

»Tíz pénzbeszedő kerestetik 200 frt óvadék »mellett 40 frt fizetéssel. Cim: Protestáns Alma- »nach szerkesztő és kiadó hivatala Vámház-körut 8. »szám, II. emelet.«

»A hirdetések bizonyára meghozták a kívánt »eredményt, mert Tóth Vincze, — nehogy ezen a »néven valaki reá ismerjen — Tóth Vilmos név »alatt Társadalom című havi lapot indított. A kön- »nyen hívők serge meglepedéssel nézte az ő »ujságjuk címlapját, a melyen legütőbb Tisza Lajos »Gróf képe pompázott diszmagyarban. A mult »héten azonban váratlan meglepetés érte őket. Tóth »Vilmost, recte Tóth Vincze, ismét a törvényszék »vette pártfogásba váltóhamisítás miatt. Uj alkalma- »zottjai, kiktől eddig mintegy 6000 forint óvadékot »vett föl, ott ógyelegnek a vámház-körut 8. sz »ház előtt és hol nyugodtan, hol meg nagy lármá- »val követelik a Nagyságos ur feleségétől, hogy adja »vissza a pénzüket. Sajnos, e szegény emberek véres »verejtékekkel szerzett keresményüket soha sem látják »többé. A delogban az a nevezetes, hogy a Társa- »dalom című zuglagra még egyre verbuválják az »előfizetőket.«

Kaross Rezső fogműtermét Zentán Eöt- »vös utca Tóth Márton-féle házban ajánljuk a fog- »betegék kiváló figyelmébe, hol is végeztetnek: fog- »húzások Cozáinal, — fájdalom nélkül, — úgy »szintén fogtömések (plombok), egyes műfog- »gak és egész fogsorok rágáshoz alkalmassak, »legjutányosabb áron készíttetnek. A fogbetegségben »szervenők figyelmébe ismételten ajánljuk Kaross »urat, ki szakmájában a legügyesebbek közé sorozható.

Bálí-szöveteket méterenként 46 krtól 11 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyem szöveteket is méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, esikozott mintázott, damaszolt stb. minőségben (mintegy 200 különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban) póstabér és vámmentesen szállít; Henneberg G (es. kir. udv. szállító) selyemgyár Zürichben. Minták póstabérrel küldetnek, Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Az új intézmény. A budapesti m. kir. állami vetőmag-vizsgáló állomás kimutatásokat hoz nyilvánosságra az általa lep'ombozott magvakról. Az első kimutatás szerint, mely a »Köztelek« című szaklap jan. 18-án megjelent ez idén, jan hó 17-ig az alább megnevezett budapesti magkereskedők és elárusítók számára a következő mennyiségű magvakat plombozta le, u. m. Mauthner Ödön 55-métermáza luczerna, 105 métermáza lóhere. Hajdek Ignác 36 métermáza luczerna 51 métermáza lóhere. Ullmann Károly 176 métermáza luczerna 53 méterm. lóhere. Magyar keresk. részvény társaság 185 méterm. lóhere. Magyar mezőgazdák szövetkezte — luczerna, 71 mm lóhere, Szávost Alphon 20 mm. luczerna 22 mm. lóhere. Frommer A. Herman 6 mm. luczerna, 4 mm. lóhere, — Statisztikai szempontból a m. kir. magvizsgáló állomás fenti kimutatásának az legérdekesebb momentuma, hogy e czégek közül az egyik

névszerint a Mauthner czég egymaga több luczernát plomboztatott, mint az összes többi budapesti magkereskedő együttvéve. Közgazdasági szempontból pedig nagyon is helyeselhetjük e kimutatások nyilvánosságra hozatalát, minthogy általuk világosan betekinthez a gazda a különféle magarus czégek üzemebe és forgalmába és e csalhatatlan kimutatások révén aztán világosan láthatja azt is, melyik czég felé irányul leginkább a gazdaközön-ség általános és legnagyobb bizalma.

Nyittér. *)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon ismerősök és jóbarátok, kik szeretett nőm temetésén megjelenésökkel fájdalommat enyhíteni szivesek voltak, fogadják az én és gyermekeim részéről is hálás köszönetemet.

Zentán, 1893. február 4-én,

Mély tisztelettel

Biliczky Menyhért.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget A szerk.

Csak ezen védő-jegyel valódi.

Utazásoknál óvatkodni kell.

KATHREINER MALATA

KATHREINER

Mindenütt kapható.

KATHREINER

Utólerhetően kávé-pótlék.

Klenóczky Pál temetkezési vállalata.

Értesitem a t. közönséget, miszerint a több oldalról történt felhívásnak eleget teendő, a főtéren

a gör. kel. szerb hitközség bérházában
(volt Zentai János-féle helyiség)

temetkezési vállalatot nyitottam

A fővárosban beszerzett DISZ-KOCSI és hozzátartozó felszereléssel úgy a legpompásabb, mint közönséges temetkezések eszközzésére is itthelyt legjutányosabb áron vállalkozhatom. Ugyanott minden a temetkezéshez szükséges tárgyak u. m. sírkoszorúk, sírkövek, gyászruhák, kendők, szalagok, stb. stb. beszerezhetők.

Midőn ezt a t. gyászoló közönség tudomására hozom, kérem becses pártfogásukat, előre is biztosítván, hogy a bennem helyezett bizalomnak szolid kiszolgálás által fogok megfelelni.

Kiváló tisztelettel **Klenóczky Pál.**

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen.

MAGYARORSZÁG

Legolcsób és legdiszesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1893-ik év január hó 1-én

tizenötödik évfolyamába lép.

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek legkedvesebb lapja, a „Képes Családi Lapok“ a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van terjedve.

A „Képes Családi Lapok“ most lépett a 15-ik évfolyamába, mi ekkoráig bizonyítja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A „Képes Családi Lapok“ szellemi részét, a magyar irodalom legelső írói nyújták. A szerkesztőség dr. Murányi Armin, dr. Tolnai Lajos és dr. Várady Antal kezében van, akik sem fáradságot, sem költséget nem kímélnék, hogy a lap szelleme a művelt olvasók legmagassabb igényeit is kielégítse.

A „Képes Családi Lapok“ munkatársai sorában vannak a többi között; Jókay, Mikszáth, Dalmady, Temérdek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba A., Pósa, Rudnyánszky, Beniczky Lenke, Büttner Lina, Nagyvárady Mira, Kövér Ilma, V. Gaál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, stb. sbt. hírneves írónk és írónőnk.

A „Képes Családi Lapok“ minden számában legkiválóbb művészek rajzai és képei után kitűnő illusztrációkat ad.

A „Képes Családi Lapok“ minden számához legjobb írónktól egy regény teljes nyomtatott ívét kapják az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5—6 regény birtokába jutnak melyekhez mindig diszes boríték is járul.

A „Képes Családi Lapok“ minden számában ügyesen össze állított sakrejtvények apróságok és irodalmi ismertetések talál az olvasó; s a lap előfizetőinek postájában a legszelemdusabb társalgás folyik az előfizetők között, végül:

A „Képes Családi Lapok“ minden kéthétben külön dívat mellékletet ad, a mely a női közönségnek minden más dívat lapot teljessen nélkülözhetővé tesz.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetése egy évre 6 frt. félfévre 3 frt. negyedévre 1.50., aki az egész évi előfizetési díjához 80 krt. küld. 4 regényt, a ki félévi előfizetésehez 40 krt. küld. 2 regényt s a ki negyedévi előfizetéséhez 20 krt. küld. 1 regényt kap bérmentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelező lapon óhajításra mutatvány számokat bárkinek díjtalanul küld:

A „Képes családi Lapok“ kiadó hivatala
Budapesten, Nagyköröna-utca 20. sz.

Értesitem a t. közönséget, miszerint
butorraktáram és temetkezési vállalatomat

főtér, Wuits Pál úr házába helyeztem át.

Kiváló tisztelettel

Buza János.

Zentán, 1893. Nyomatott Klenóczky és Biró könyvnyomdájában a „Zentai Néplap“ betűivel.

Hirdetmény,

Zentán, a Kossuth- és Ósz-
utca sarkán lévő, régi jó birnek
örvendő

VENDÉGLŐM

a teljes berendezéssel együtt bér-
be adandó, esetleg szabad kézből
örök áron eladó.

Értekezni alulírott tulajdo-
nosnál.

Tisztelettel

IFKOVITS MÁRK
vendéglős.

Orias
eredmény

PUSZTÍTÓ

Eddig
utolér-
hetlen!

„TORD TRIPE“

kiirt patkányt, egeret és vakondot
annélkül, hogy más házi állatnak
kárt okozna. Ezen szer sem Arze-
nikumot, sem Strychnint, — sem
Phosphort vagy más hányást in-
gerlő szert nem tartalmaz és ösz-
szes háziállatainknak teljese-
n ártalmatlan.

Egy csomag ára 50 kr.

Feltaláló: **A. COUSSEAU** Marseille
Traverse Gazzino

KAPHATÓ ZENTÁN

BROSZ GYULÁNÁL

Hirdetések

lapunk részére
a kiadó-hivatalban és

Heiszler Aladár
főtéri kereskedésében
vétetnek fel.